

Pracovní skupina pro
POLITICKÁ PRÁVA

(právo na informace, svoboda projevu a ochrana osobních údajů)

Členové pracovní skupiny upozorňují na hrozby, které mohou podstatně ohrozit soukromí občanů a přístup k informacím. Ohrožení soukromí potenciálně představují novely zákona o vojenském zpravodajství a o Policii ČR spolu se změnami v trestním řádu, které svěřují vojenským zpravodajcům ochranu kyberprostoru, respektive nebezpečně sbližují pravomoci policie a zpravodajských služeb. Účinné využití práva na informace je ohroženo novelou zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž předkladatelem je Ministerstvo vnitra. To opět předkládá návrhy, které zjednodušují práci veřejné správy, ale nepřinášejí nic občanům a omezují jejich práva. Dále pokračuje trend omezování vstupu veřejnosti do správních procesů, patrný zejména pokračující rekodifikací stavebního práva a návrhem na novelizaci soudního řádu správního, která by umožnila vyslovit nepřijatelnost kasační stížnosti. Členové pracovní skupiny také doporučují lépe právně ukotvit využívání bezpečnostních kamer policií, neboť současná úprava je zastaralá.

Za Fórum expertů

JUDr. Zdeněk Červínek, Ph.D.

JUDr. RNDr. Jitka Jelínková, Ph.D.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.

Ing. Mgr. Bohuslav Pernica, Ph.D.

JUDr. Miloš Tuháček

Mgr. et Mgr. Jan Vobořil, PhD.

1) Události (včetně legislativních změn), které se týkají sledované oblasti a jsou z hlediska jejího fungování zásadní

Členové pracovní skupiny vítají odmítavý postoj hlavního města Prahy ke snahám bezpečnostních složek o využívání systémů rozpoznávání obličejů (*face recognition*) v městském kamerovém systému [4, 5, 6] a varují před posilováním pravomocí bezpečnostních složek a zpravodajských služeb vstupovat do soukromí osob.

Členové pracovní skupiny také opatrně vítají **novelu zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím**, která zavedla institut tzv. informačního příkazu použitelný od 1. ledna 2020. Bude třeba sledovat aplikační praxi, např. u samospráv. Opatření by však mohlo zlepšit vymahatelnost práva na informace garantovaného č. 17 Listiny základních práv a svobod. [1]

„Zmíněná opatření (...) by [měla] pomoci řešit situace, kdy se žadatel dlouhou dobu střídavě u žádaného subjektu a odvolacího subjektu informace domáhá, a nakonec se musí o informaci dlouhou dobu soudit. Za současného stavu totiž ve chvíli, kdy zamítavé stanovisko k vydání žádané informace potvrdí i odvolací instance, nezbyvá žadateli než obrátit se na soud. Soudy jsou žádostmi, zejména např. v Praze, kde sídlí většina významných státních institucí, zahlceny a soudní řízení trvají i dlouhá léta, po nichž je žádaná informace již bezcenná. Nově bude jednak umožněno, aby nadřízený orgán nařídil exekučně vykonatelným informačním příkazem informace vydat, a jednak tuto možnost získá i Úřad pro ochranu osobních údajů, který se stane institucí, k níž bude možnost podat žádost o přezkum zamítavého rozhodnutí. To uleví soudům a zkrátí vydání oprávněně žádané informace. Možnost obrátit se na soud není nijak dotčena.“

(Ze Zprávy Pracovní skupiny pro politická práva za 1. pololetí 2019.)

V oblasti „informační práva“ je zásadní událostí také další **vládní návrh novely zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.) a zákona o právu na informace o životním prostředí (123/1998 Sb.)**.¹ Uvedený vládní návrh neobsahuje (pokud jde o návrh novely 106/1999 Sb.) nic ve prospěch žadatelů o informace (ani slibované přesnější vymezení povinných subjektů), naopak je koncipován zcela ve prospěch povinných subjektů (veřejné správy). Rozšiřuje okruhy nepřístupných informací a potenciálně tak získání požadované informace procesně znesnadňuje, prodlužuje či věcně omezuje. V návrhu se v neprospěch žadatelů o informace navrhuje například prodloužení lhůt pro poskytnutí informace a pro rozhodnutí nadřízeného orgánu o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti (již nyní přitom povinné subjekty lhůty leckdy nedodržují²). Navrhuje se také uzákonění odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva a příkladná úprava důvodů pro tento postup. Tento návrh však oproti původní užší konstrukci rizikově rozvolňuje dikci normy a umožňuje její zneužívání pro oddálení poskytnutí informace ze strany povinných subjektů. Výslovná úprava principu zneužití práva v zákoně musí být formulována tak, aby povinné subjekty nebyly rozvolněnou jazykovou formulací motivovány vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, které nebude dostatečně odůvodněno, a které tedy bude muset být nadřízeným orgánem zrušeno jako nepřezkoumatelné, a vydání požadované informace se tak bude dále z procesních důvodů prodlužovat. [2, 3]

Naopak připojený návrh novely 123/1998 Sb. obsahuje důležité zlepšení pro žadatele, tj. zavedení informačního příkazu, který je v zákoně 106 obsažen již od novely č. 111/2019 (viz výše).

¹ Sněmovní tisk [633](#).

² Tzn. jsou nezákonně nečinné.

„Podle mého názoru by nyní novela zákona č. 106/1999 Sb. vůbec neměla být. Zákon se nemá měnit často a je třeba, aby všichni vstřebali nedávnou novelu 111/2019 Sb., aby se začal aplikovat informační příkaz, což na základě přechodného ustanovení lze až od 1. 1. 2020. Novela zákona č. 123/1998 Sb. ve smyslu zavedení informačního příkazu je naopak potřebná a může být přijata samostatně.“ (Jitka Jelínková)

Silně znepokojivou zůstává podle členů Pracovní skupiny snaha o novelizaci soudního řádu správního, která by umožnila vyslovit **nepřijatelnost kasační stížnosti**, jež „nepřesahuje svým významem osobní zájem toho, kdo si stěžuje“.³ [9]

„V monitorovacím období se v prvním čtení v Poslanecké sněmovně nacházela poslanecká **novela zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní**, kterou se navrhuje zobecnění nepřijatelnosti kasační stížnosti, což by znamenalo omezení přístupu k soudní ochraně před zásahy správních orgánů. Členové pracovní skupiny upozorňují, že právo na informace, svoboda projevu a další politická práva jsou s právní úpravou účasti ve správních řízeních, přístupu k soudní ochraně veřejných subjektivních práv atp. úzce spojena, a je proto třeba ochranu těchto práv i v souvislosti s návrhem novely soudního řádu správního dále monitorovat.“

(Ze Zprávy Pracovní skupiny pro politická práva za 1. pololetí 2019.)

Jakkoli lze pochopit, že pro Nejvyšší správní soud je narůstající počet kasačních stížností problém, je podle členů pracovní skupiny naprosto nepřijatelné řešit jej snížením úrovně soudní právní ochrany. Zásadním argumentem pak je, že úspěšnost kasačních stížností je vysoká, nejde tedy o zpravidla neoprávněné zatížení soudní soustavy. [10]

„Pokud bude přijat nový stavební zákon včetně toho, že odvolací správní orgán nebude moci vrátit věc k novému projednání, nepochybně poté dramaticky naroste počet správních žalob – ochrana práv sousedů stavebníka či ekologických spolků před správními orgány bude formální, proto bude třeba hledat ochranu u soudů. Je to tedy i sám stát, který je odpovědný za nárůst správních žalob a kasačních stížností – a řešením nesmí být omezení přístupu k soudní právní ochraně.“ (Jitka Jelínková)

„Tento návrh [vyslovení nepřijatelnosti kasační stížnosti] neúměrně posiluje efektivitu práva na úkor ostatních dvou nosných pilířů – spravedlnosti a právní jistoty. Je třeba také upozornit na vágnost pojmu ‚osobní zájem stěžovatele‘, díky kterému by správní soudy získali neúměrně silný nástroj pro odmítání stěžovatelů.“ (Petr Kolman)

2) Případné zásahy do sledované oblasti, které by mohly ohrozit základní demokratické a právní principy či jinou součást ústavního pořádku ČR

Návrh novely zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství⁴, (viz výše část 1) je podle členů Pracovní skupiny **potenciálně neústavní a ohrožující soukromí občanů**. Podstatné argumenty proti návrhu stojí podle členů Pracovní skupiny v oblasti ústavního práva – konkrétně v oblasti bezpečnosti a mezinárodního práva. Lze se domnívat, že navrhovaná změna by si vyžadovala změnu ústavního pořádku. Novela navrhuje udělit Vojenskému zpravodajství pravomoc monitorovat provoz na veřejných telekomunikačních sítích a službách elektronických komunikací a v případě kybernetických útoků dává Vojenskému zpravodajství možnost proti nim aktivně zasáhnout.

³ Ministryně spravedlnosti M. Benešová se při lednové návštěvě Nejvyššího správního soudu vylovila pro souhlas s novelou (viz [Tisková zpráva NSS](#) z 16. 1. 2020), k níž však vláda v minulosti vyslovila negativní stanovisko. Viz Sněmovní tisk [237](#).

⁴ VeKLEP, čj. OVA: 15/20. Dostupné z: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=ALBSB9BGVY8D>.

„Přístup Vojenského zpravodajství k ICT infrastruktuře, která je sice definována jako kritická, ale nikoliv obranná, činí z této infrastruktury infrastrukturu militarizovanou, tj. využitelnou k cílům vojenské politiky. V logice současného mezinárodního práva válečného se tak vlastně kritická infrastruktura stává legitimním cílem boje mezi státními aktéry.“ (Bohuslav Pernica)

„Nové pravomoci Vojenského zpravodajství v návrhu jsou široké, a přitom vágně definované. Zpravodajci mají mít možnost aktivně zasahovat v kyberprostoru, aniž bychom se ze zákona dozvěděli, jak takový zásah má vypadat a kam až zpravodajci vlastně mohou zajít. Podobně je to i s nejasnými formulacemi, které upravují, k jakým datům vlastně budou mít zpravodajci přístup a nakolik z nich bude možné identifikovat konkrétní osoby komunikující přes internet.“ (Jan Vobořil)

Členové pracovní skupiny dále upozorňují na navržené zavedení možnosti využívání důkazů získaných zpravodajskými službami v trestním řízení a na návrh na rozšiřování možností policie shromažďovat citlivé osobní údaje bez souvislosti s konkrétním trestním řízením. Návrhy jsou součástí novely zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a související **změny trestního řádu** a potenciálně **zásadně ohrožují soukromí občanů**.⁵ [11, 12, 13]

„Posilování pravomocí zpravodajských služeb a sblížení pravomocí policie a zpravodajských služeb, tedy sdílení důkazů, pravomoci policie obdobné zpravodajským službám mimo konkrétní trestní řízení například při předcházení hrozbám v oblasti terorismu atp., to vše považuji za potenciální ohrožení demokratických a právních principů.“ (Jan Vobořil)

Za **zásadní ohrožení ochrany veřejných zájmů** a skutečné (nikoli pouze omezené a formální) účasti veřejnosti na rozhodování považují členové pracovní skupiny také pokračující přípravu **rekodifikace stavebního práva** a souvisejících změn zákonů v oblasti ochrany životního prostředí, která i přes kritiku připomínkových míst⁶ uplatněnou ve velmi krátkém připomínkovém řízení⁷ dále pokračuje. [14, 15, 16]

„Média stále opakují demagogický argument o tom, že ČR je na 156. místě ze 190 posuzovaných zemí v délce přípravy staveb. Přestože nepoužitelnost tohoto srovnání (rodinný domek vs. skladové a výrobní haly apod.) byla již opakovaně vyčena, má argument zrychlení povolování staveb převálcovat argumenty o zásadním snížení ochrany veřejných zájmů, práv sousedů stavebníka atd.“ (Jitka Jelínková)

3) Trendy a predikce v rámci sledované oblasti

Členové pracovní skupiny očekávají sílící snahy o vstup bezpečnostních složek a zpravodajských služeb do našeho soukromí. Hrozbou je pak **propojování systémů na rozpoznávání obličejů v rámci EU**, přičemž hlavním iniciátorem trendu je Rakousko.

„Riziko omezování práv vnímám i v souvislosti se šířením koronaviru, kdy se obecně a do značné míry pochopitelně pro společnost stávají přijatelnějšími řešení, která vedou k omezování lidských práv včetně práva na soukromí.“ (Jan Vobořil)

V této souvislosti je zážející, že u klíčových novel (například v případě posilování pravomocí zpravodajských služeb) není do připomínkových řízení přizván Úřad pro ochranu osobních údajů.⁸

⁵ Sněmovní tisk 642.

⁶ Např. NSS, MŽP, MV, Svaz měst a obcí, ale i Asociace krajů, viz VeKLEP, dostupné z: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNB9HX8DA>

⁷ 25. 11. 2019 až 23. 12. 2019.

⁸ Podrobněji viz Big Brother Awards 2019. Dostupné z: <https://bigbrotherawards.cz/vitezove-cen-velkeho-bratra-za-rok-2019/>

Za jednoznačný trend považují členové Pracovní skupiny omezování účasti veřejnosti na správních procesech a snahy o usnadňování informačních povinností veřejné správy na úkor občanů. Bude proto třeba dále bedlivě monitorovat zejména rekodifikaci stavebního práva a vládní novelu práva na informace včetně dalších chystaných novelizací. Pokračovat bude také snaha **novelizovat stavební právo**, a to směrem, který bude vyhovovat zejména developerům.

4) Příležitosti ke zlepšení. Příklady dobré praxe v zahraničí, kterými bychom se mohli inspirovat. Doporučení (zejména legislativní či exekutivní povahy) ke zlepšení fungování dané oblasti.

U Ústavního soudu už téměř tři roky [17] leží návrh prezidenta republiky a skupiny poslanců ANO 2011 na zrušení části zákona o střetu zájmů [18]⁹. Členové pracovní skupiny jsou, s úctou k Ústavnímu soudu a respektem k jeho rozhodnutím, znepokojeni **délkou některých řízení** u instituce, která je pro zachování ústavnosti zcela nezbytná, byť uvedený případ je v kontextu délky řízení u Ústavního soudu nadprůměrný. Beze změn, např. bez navýšení počtu soudců či posílení aparátu soudu, však nevidí možnost zlepšení.

„Nebojme se například uvažovat o navýšení počtu soudců Ústavního soudu či o posílení administrativního a odborně podpůrného aparátu. Ostatně pokud Nejvyšší správní soud má 35 soudců a Nejvyšší soud ČR dokonce 70, proč by Ústavní soud nemohl mít 19 nebo 21 soudců?“ (Petr Kolman)

„Obecně problém v délce řízení před Ústavním soudem nespátřuji, neboť navzdory obrovskému množství podání, jimiž je Ústavní soud zahlcen, se mu většinově daří rozhodovat v ‚reálném čase‘. V tomto směru je tedy předmětné řízení spíše výjimkou než pravidlem. Současně nelze nevidět, že Ústavní soud je zavalen množstvím podání, které jej dlouhodobě přetěžuje a brání mu v tom, aby věnoval náležitou pozornost kauzám, které si to skutečně zaslouží. Problém (i jeho řešení) tak spíše spatřuji v nutnosti větší ‚filtrace na vstupu‘, tj. především v tom, aby soudní řízení před obecnými soudy pokračovalo před Ústavním soudem jen v odůvodněných případech. Ke zlepšení tohoto neutěšeného stavu tak mohou – nikoli zanedbatelnou měrou – přispět též další aktéři. Prostor pro zlepšení lze najít jak ve fungování dalších vrcholných soudních instancí (především Nejvyššího soudu), tak také advokátního stavu, jehož odbornost by měla bránit tomu, aby byly podávány návrhy, které zjevně nemají naději na úspěch. Tak tomu často, bohužel, není. Zde by se např. nabízela vyšší míra specializace mezi advokáty, resp. že by v řízeních před kasačními soudy mohl účastníky řízení zastupovat pouze na to specializovaný advokát.“ (Zdeněk Červínek)

K diskusi členové Pracovní skupiny předkládají i možnost **ukotvit veřejného ochránce práv v Ústavě ČR** jakožto významný prvek ochrany práv občanů.

V oblasti systémů rozpoznávání obličejů (*face recognition*) doporučují členové Pracovní skupiny **přijetí podrobné právní úpravy pro využívání bezpečnostních kamer** policíí. V současnosti se využití kamer s jakoukoli technologií (rozpoznávání SPZ, obličejů včetně sledování – *tracking* atp.) totiž opírá o zastaralá oprávnění pořizovat záznamy z veřejných prostor pocházející z doby analogových kamer. Členové pracovní skupiny dále upozorňují, že policie často nerespektuje pravidla Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), když například vůbec neprovádí analýzu dopadů takovýchto opatření, která zasahují do soukromí občanů, anebo neprovádí povinnou konzultaci s Úřadem pro ochranu osobních údajů.

⁹ Návrhu 18. 2. 2020 nebylo vyhověno, viz:

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/prezident-zeman-a-poslanci-ano-neuspeli-ustavni-soud-ponecha/r~3ea820de524f11ea8776ac1f6b220ee8/>

Členové pracovní skupiny vyzývají **neposilovat pravomoci zpravodajských služeb** bez řádné analýzy dopadů a přínosů. Zejména pak upozorňují na zcela nevhodnou praxi, kdy návrhy na změny zákonů nepocházejí od politické reprezentace země a příslušných ministerstev, ale přímo od zpravodajských složek, případně kdy je z připomínkových řízení u legislativy úzce se dotýkající ochrany osobních údajů vylučován Úřad pro ochranu osobních údajů.

„Snahy o navyšování pravomocí jsou až nekriticky přijímány a odůvodňovány stále stejně vágně – bojem proti terorismu. Tímto se dá ale odůvodnit prakticky jakékoli navýšení pravomocí v jakékoli bezpečnostní situaci. Zákony upravující pravomoci zpravodajských služeb by neměla psát BIS, ale jiné centrální orgány, např. Ministerstvo vnitra, spravedlnosti apod.“ (Jan Vobořil)

Vybrané citace členů Pracovní skupiny

„Obecně problém v délce řízení před Ústavním soudem nespátřuji, neboť navzdory obrovskému množství podání, jimiž je Ústavní soud zahlcen, se mu většinou daří rozhodovat v ‚reálném čase‘. V tomto směru je tedy předmětné řízení spíše výjimkou než pravidlem. Současně nelze nevidět, že Ústavní soud je zavalen množstvím podání, které jej dlouhodobě přetěžuje a brání mu v tom, aby věnoval náležitou pozornost kauzám, které si to skutečně zaslouží. Problém (i jeho řešení) tak spíše spatřuji v nutnosti větší ‚filtrace na vstupu‘, tj. především v tom, aby soudní řízení před obecnými soudy pokračovalo před Ústavním soudem jen v odůvodněných případech. Ke zlepšení tohoto neutěšeného stavu tak mohou – nikoli zanedbatelnou měrou – přispět též další aktéři. Prostor pro zlepšení lze najít, jak ve fungování dalších vrcholných soudních instancí (především Nejvyššího soudu), tak také advokátního stavu, jehož odbornost by měla bránit tomu, aby byly podávány návrhy, které zjevně nemají naději na úspěch. Tak tomu často, bohužel, není. Zde by se např. nabízela vyšší míra specializace mezi advokáty, resp. že by v řízeních před kasačními soudy mohl účastníky řízení zastupovat pouze na to specializovaný advokát.“ (Zdeněk Červínek)

„Média stále opakují demagogický argument o tom, že ČR je na 156. místě ze 190 posuzovaných zemí v délce přípravy staveb. Přestože nepoužitelnost tohoto srovnání (rodinný domek vs. skladové a výrobní haly apod.) byla již opakovaně vyřčena, má argument zrychlení povolování staveb převálcovat argumenty o zásadním snížení ochrany veřejných zájmů, práv sousedů stavebníka atd.“ (Jitka Jelínková)

„Tento návrh [vyslovení nepřijatelnosti kasační stížnosti] neúměrně posiluje efektivitu práva na úkor ostatních dvou nosných pilířů – spravedlnosti a právní jistoty. Je třeba také upozornit na vágnost pojmu ‚osobní zájem stěžovatele‘, díky kterému by správní soudy získali neúměrně silný nástroj pro odmítání stěžovatelů.“ (Petr Kolman)

„Přístup Vojenského zpravodajství k ICT infrastruktuře, která je sice definována jako kritická, ale nikoliv obranná, činí z této infrastruktury infrastrukturu militarizovanou, tj. využitelnou k cílům vojenské politiky. V logice současného mezinárodního práva válečného se tak vlastně kritická infrastruktura stává legitimním cílem boje mezi státními aktéry.“ (Bohuslav Pernica)

„Riziko omezování práv vnímám i v souvislosti se šířením koronaviru, kdy se obecně a do značné míry pochopitelně pro společnost stávají přijatelnějšími řešení, která vedou k omezování lidských práv včetně práva na soukromí.“ (Jan Vobořil)

Přehled mediálních výstupů k dané oblasti

[1] Soukupová, Eliška. Změny v zákoně o svobodném přístupu k informacím [online]. 2. 7. 2019. Dostupné z: <http://holec-advokati.cz/cs/publikace/aktuality/424>

[2] iRozhlas. Větší ochrana úřadů i chybějící definice. Vláda schválila novelu informačního zákona [online]. 14. 10. 2019. Dostupné z:

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/zakon-o-svobodnem-pristupu-k-informacim-jan-hamacek_1910142327_pj

[3] iRozhlas. Víc výjimek a nejasností. Změna práva na informace jde na ruku úřadům, obstrukce státních firem neřeší [online]. 9. 10. 2019. Dostupné z:

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/pravo-na-informace-vnitro-zakon-novela-hamacek_1910090700_cib

[4] Český rozhlas Region. Policie chce v Praze testovat sledování obličejů. ‚Není důvod, jen chtějí hračku,‘ oponují ochránci soukromí [online]. 20. 11. 2019. Dostupné z:

<https://region.rozhlas.cz/policie-chce-v-praze-testovat-sledovani-obliceju-neni-duvod-jen-chteji-hracku-8112396>

[5] Lidové noviny. Policie nespouští kamerové poznávání obličejů v Praze, ujišťuje ministr Hamáček [online]. 21. 11. 2019. Dostupné z:

https://www.lidovky.cz/domov/policie-nespousti-kamerove-poznavani-obliceje-v-praze-ujistuje-ministr-hamacek.A191121_134122_ln_domov_ele

[6] iRozhlas. Žádná žádost nebyla, tvrdí o rozpoznávání obličejů v Praze Hamáček i policie. Dokument dokazuje opak [online]. 10. 12. 2019. Dostupné z:

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/kamery-policie-praha-bezpecnost-soukromi_1912100600_cib

[7] iRozhlas. Novelu zákona o kybernetické obraně má Babiš. Podle šéfa vojenských zpravodajců se brzy dostane na vládu [online]. 28. 12. 2019. Dostupné z:

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/jan-beroun-vojenske-zpravodajstvi-andrej-babis-lubomir-metnar-bis-zakon_1912281333_dok

[8] Lupa. Zákon o vojenském zpravodajství, který umožní sledování provozu v sítích, míří do vlády [online]. 30. 12. 2019. Dostupné z:

<https://www.lupa.cz/aktuality/zakon-o-vojenskem-zpravodajstvi-ktery-ma-umoznit-sledovat-provoz-v-sitich-ma-jit-brzy-do-vlady/>

[9] Česká justice. Rozšíření nepřijatelnosti kasační stížnosti se přiblížilo, platilo by pouze na rozhodování samosoudcem [online]. 2. 12. 2019. Dostupné z:

<https://www.ceska-justice.cz/2019/12/rozsireni-neprijatelnosti-kasacni-stiznosti-se-priblizilo-platilo-by-pouze-na-rozhodovani-samosoudcem/>

[10] iRozhlas. Nejvyšší správní soud se stává továrnou na rozsudky, uvedl Mazanec. Zatížení může vyřešit změna zákona [online]. 8. 10. 2019. Dostupné z:

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/nss-nejvyssi-spravni-soud-michal-mazanec-zatizeni-soudu-predseda_1910081044_luk

[11] Advokátní deník. ČAK: zpravodajské informace by neměly být použity jako důkaz v trestním řízení [online]. 20. 1. 2020. Dostupné z:

<https://advokatnidenik.cz/2020/01/20/cak-je-proti-aby-zpravodajske-informace-mohly-byt-pouzity-jako-dukaz-v-trestnim-rizeni/>

[12] Český rozhlas. Vláda schválila: Informace od tajných služeb nově jako důkaz u soudu. [online]. 5. 11. 2019. Dostupné z:

<https://www.radio.cz/cz/rubrika/udalosti/vlada-schvalila-informace-od-tajnych-sluzeb-nove-jako-dukaz-u-soudu>

[13] Euro. Novela trestního řádu: Informace zpravodajských služeb by mohly být použitelné u soudu. [online]. 4. 11. 2019. Dostupné z:

<https://www.euro.cz/politika/novela-trestniho-radu-informace-zpravodajskych-sluzeb-by-mohly-byt-pouzitelne-u-soudu-1472491>

[14] Respekt. Nový stavební zákon: Predátor životního prostředí přichází na svět. [online]. 21. 10. 2019. Dostupné z:

<https://www.respekt.cz/respekt-pravo/novy-stavebni-zakon-predator-zivotniho-prostredi-prichazi-na-svet>

[15] ČT24. Tak špatný, že ho nelze zlepšit, kritizují odborníci nový stavební zákon. Zbytečná panika, reaguje ministerstvo. [online]. 19. 12. 2019. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/3008780-tak-spatny-ze-ho-nejde-zlepsit-odbornici-kritizuji-novy-stavebni-zakon>

[16] ČT24. Nový stavební zákon míří do finále, je ale potřeba? Pochybnosti jsou o jeho obsahu i vlivu developerů. [online]. 8. 12. 2019. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2999276-novy-stavebni-zakon-miri-do-finale-je-ale-potreba-pochybnosti-jsou-o-jeho-obsahu-i>

[17] ČT24. Prezident Zeman napadl u Ústavního soudu zákon o střetu zájmů. [online]. 14. 2. 2017. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2035840-prezident-zeman-napadl-u-ustavniho-soudu-zakon-o-stretu-zajmu>

[18] Seznam zprávy. Lex Babiš mohl být tvrdší. Poslanci se však zalekli kolize s Ústavou. [online]. 22. 12. 2019. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/lex-babis-mohl-byt-tvrdsi-poslanci-se-vsak-zalekli-kolize-s-ustavou-84497>

